

בעוה"ש"ת

קונטרס

לְעַב מִיַּטֵּן מְצִיאוֹת

וְנָאם דָּאָם אִיז אַ וואונדערליכע שיעור, געוואַנט געוואָרן דורך
בְּבוֹר קְרוֹשֶׁת הָרֵב הַצְּדִיק מוֹהְרָא שְׁלִימָ"א
אריינגערעכענען און אויף די ריינע און קלאַרע אַמוּנָה און פּאַשעפּער,
ווי אויף עֲצוֹת און הַתְּחִקוֹת וויאזוי אדורך צו גיין דעם קֶעבן בְּשִׁלּוֹם.

פְּרֻשֶׁת שִׁלַּח תַּשַּׁע"ב

געבויעט און באגרינדעט אויף די ווערטער פון אונזער הייליגער און פארקטיגער רבי,
דער באהאלטענע ליכטיגקייט, דער הייליגער הויכער ליכט, אדונג, מורנו ורבינו

רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו

און אויף די ווערטער פון זיין תלמיד, מורנו הגאון הקדוש, א וואונדערליכע ליכט,
וואס קיין שום באהעלטעניש איז נישט פארהיילן פון איהם,

רבי נתן מברסלב, זכותו יגן עלינו

און עס איז צוזאמגעפלאכטן מיט פסוקים פון תורה, נביאים, כתובים, און מאמרים
פון אונזערע הייליגע חכמים פון גמרא און מדרשים און הייליגן זוהר.

עס איז געברענגט געווארן צום דרוק
דרך חסדי ברסלב - נוא יציק יצ"ל

הכתובת להשיג את הספר הקדוש הזה וכל ספרי
אדמו"ר מוהר"ן מברסלב זי"ע וספרי תלמידיו הקדושים

To obtain this and other Breslev publications:

היכל הקודש קרית יואל

Heichal Hakodesh Kiryas Joel

8 Hayes Ct.

845-467-5299

מתיבתא היכל הקודש

Mesifta Heichal Hakodesh

1129-42nd Street

Brooklyn NY 11219

מרכז היכל הקודש דחסידי ברסלב

וויליאמסבורג

Heichal Hakodesh Williamsburg

287 Hewyard Street

347-563-4044

היכל הקודש וויליאמסבורג

Heichal Hakodesh Williamsburg

27 Skillman Street

718-384-1652

היכל הקודש מאנסי

Heichal Hakodesh Monsey

79 Decatur Avenue.

347-243-2992

היכל הקודש מאנסי

Heichal Hakodesh Monsey

32 Dolson Rd.

347-733-7551

בארץ ישראל

מוסדות "היכל הקודש" חסידי ברסלב

שני עמותות "ישמח צדיק-קהילת ברסלב בגליל"
בנשיאות כ"ק מוהרא"ש שליט"א

רחוב רבי נחמן מברסלב 1 ת.ד. 421 יבנאל 15225

טלפון רב קווי 04-6708356

פקס: 04-6708359

Visit Our Web Site: www.breslevcity.co.il

לשמוע השיעורים 212-444-9191

Find our entire book selection at:

amazon.com or at: mohorosh.com

To donate and/or sponsor one of our books please call: 845-481-3321

לְעֵב מִיִּטָּן מְצִיאוֹת

א.

דָּעַר הַיִּיִלְיָגֶעַר רַבִּי זָאגֵט (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב, סִימָן עב): ווען מען קומט צו א צדיק באקומט מען א גרויסקייט, און דער עיקר גרויסקייט וואס מען באקומט איז שפלות, מען זאל זוכה זיין צו זיין א שכן לעפער בחייו; דאס הייסט, אז ווען א מענטש לעבט נאך, זאל ער שוין טראכטן אז עס וועט קומען די צייט און ער וועט דארפן אוועק גיין פון דער

לְעַב מִיטָן מְצִיאוֹת

וועלט, און מען וועט אים מאכן א גרוב, און דארטן אריינלייגן. איך האב אמאל געהערט א גוטן איד זאגן: איך גיי יעדן טאג אין מקנה, אזוי וועלן די חברה קדישה מיר נישט דארפן טובל'ן, ווייל איך האב מיך שוין אליינס געטובל'ט.

חז"ל זאגן (ברכות לא ע"א): עס איז געווען א חתונה, האבן די חכמים געזאגט: לישרי לן מר, - זינגט אונז א ניגון. האבן זיי געמאכט א ניגון: ווי לן דמיתנן, ווי לן דמיתנן - וויי איז פאר אונז, אונז גיי מיר שטארבן; פּרעגט דער הייליגער רבי נתן זכרוננו לברכה (לקויטי הלכות, הלכות פסח, הלכה ט): וואס הייסט ביי א חתונה זינגט מען אזא זאך? נאר דער יום המיתה איז נישט געמאכט געווארן צו דערשרעקן א מענטש, נאר אז דער מענטש זאל אנהייבן צו קוקן אויף די מציאות, דאס הייסט, א מענטש דארף לעבן מיט ריאליטי, און טראכטן וואס עס וועט זיין מיט אים, און דאס ברענגט אים ישוב הדעת, און אז מען האט דעם ישוב הדעת, זעהט מען די מעלה פון די וואס לערנען לויט

ה

לְעַב מִיטָן מְצִיאוֹת

דָּעַם 'סֵדֶר דְּרָף הַלִּימוּד' פּוֹנֵעַם הַיִּלְיָגָן רַבִּי'ן (עֵיִן שִׁיחֹת הַר"ן סִימָן עו, וּבְקוֹנְטָרַס סֵדֶר דְּרָף הַלִּימוּד בְּאַרִיכוּת).

דָּעַר אַר"י הַקְּדוֹשׁ זָאגְט (שְׁעַר הַגְּלוּלִים, הַקְּדָמָה יז):
ווען אַ מְעַנְטֶשׁ לְעַרְנֵט אַ פֶּסוּק בֵּיטָאג, דְּעַמְאַלְטֶס
בֵּינאַכְט ווען די נְשָׁמָה גֵיט אַרויף, לְעַרְנֵט מֵעַן אִיר
אוּיס, זַייער אַסאַךְ סוּדוֹת אויף דָּעם פֶּסוּק. כָּל שְׁפָן
ווען אַ מְעַנְטֶשׁ אִיז זוכֶה און עַר לְעַרְנֵט יַעֲדֵן טָאג
עְטְלִיכֶע פֶּסוּקִים חוּמֵשׁ רַש"י מִיטָן תְּרַגוּם, אַזוֹי אַז
ווען עֵס קוּמְט פֶּרִיטִיג הָאט עַר שׁוִין בְּרוּף הַשֵּׁם
מְעַבִּיר סֵדְרָה גְעווען, קֶען מֵעַן זײַף נִישְׁט פֶּאַרשְׁטֵעֶלן
דָּאס גְרוֹיסקִיט דְּעַרפּוֹן, און וואס פֶּאַר אַ שְׂכַר מֵעַן
בְּאַקוּמְט פֶּאַר דָּעם. און לִיידער רוב וועלֶט זַענען
מוֹרְאֵי־דִיג נְתַרְשֵׁל אִין 'די' מְצוּהָ, און דְּעַרפֶּאַר גֵיט
אַיבֶּער אויף מְעַנְטֶשֶׁן עֲנִיּוֹת מִיט דַּחְקוֹת מִיט מַחְלוֹת
רַחֲמָנָא לְצַלָּן.

דָּעַר הַיִּלְיָגֶער בְּעֶלְזֶער רַב רַבִּי יִשְׁכָּר דוּב זְכוּתוֹ יָגן
עֲלִינוּ הָאט גַּעזָאגְט: אִין דָּעם טָאג ווען מֵעַן לְעַרְנֵט
חוּמֵשׁ רַש"י וועט מֵעַן נִישְׁט זִינְדִיגן. עֵס שְׁטִיט פּוֹן

הייליגן בעל התניא זכותו יגן עלינו, אז ער האט אמאל נאכגעזאגט פון זיין הייליגן רבי'ן דער גרויסער מגיד פון מעזריטש זכותו יגן עלינו: מען דארף לעבן מיט די צייט. דאס הייסט, מען דארף לעבן מיט די וואכעדיגע סדרה, און וואס עס שטייט אין די וואכעדיגע סדרה דאס איז די נייעס פון די וואך.

אזוי אויף דארף א איד לערנען יעדן טאג משניות, פֿרַק נאָך פֿרַק, און גמרא, בלאט נאך בלאט; אפער עס קען דורכגיין א וואך, א חודש, א יאר, און א מענטש מאכט נישט אויף קיין משניות, קיין גמרא וכו', וואס דאס נעמט זיך נאר ווייל א מענטש טראכט נישט פון דעם לעצטן טאג און ער מיינט אז ער האט נאך צייט, וועגן דעם האט אונז דער הייליגער רבי געגעבן די מתנה פון 'התבודדות', א מענטש זאל זיך מתבודד זיין: רבוננו של עולם! וואס וועט זיין מיט מיר, עס איז אנוועק א טאג וכו'.

לעב מיטן מצואות

ז

דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן א):
דער יצר הרע איז זיך מתלבש במצוות, ער קומט צום
מענטש פארשטעלטערהייט, און ער רעדט אים איין
אז ער זאל טוהן א מצוה, זאגט אויף דעם דער
הייליגער רבי נתן זכרוננו לברכה (לקוטי הלכות הודאה,
הלכה ו): אז די מצוה מיט וואס דער יצר הרע
פארשטעלט זיך איז, ער זאגט פאר א מענטש: דו
וויסט אין הימל האט מען זייער ליב א לב נשבר,
און עס איז א גרויסע זאך, ווייל דו וויסט דאך יא
וואס דו האסט אלס געזינדיגט. און דער מענטש
כאפט נישט אז דער סמ"ך מ"ם וויל אים
אריינשלעפן דורך דעם אין 'מרה שחורה' און אין
'עצבות'. דער הייליגער רבי טייטשט (לקוטי מוהר"ן,
חלק א, סימן צ): אויפן פסוק (תהלים קד, לד-לה): אנכי
אשמח בה', יתמו חטאים מן הארץ. ווען א איד
פריידט זיך - פביכול - מיטן אייבערשטן, איז שוין
נישט דא קיין חטאים; ווייל יעדע סקונדע וואס א
איד איז פרייליך, און ער איז זיך מחיה מיט דעם אז
ער איז ברוך השם א איד, כאטשיג ער האט גארנישט

לְעַב מִיטָן מְצִיאוֹת

אין זיף, ווייזט ער מיט דעם אז ער גלייבט אין בורא
 כּל עולָמים, און וועגן דעם פּריידט ער זיף, פון דעם
 אַליין ווערט מוֹרָא'דיגע ייחודים, כּל שְׁפָן ווען אַ איד
 פּריידט זיף אז ער האט ציצית ברוף השם, ער האט אַ
 מְזוּזָה אויפן טיר ברוף השם, ער איז געגאַנגען היינט
 מיט תּפִילין ברוף השם, אזוי ווי חז"ל זאגן (בְּרַכּוֹת ל
 ע"ב): אַן אַמורָא האט זיך געפּרייט אַ גאַנצן טאַג, און
 ער האט געזאָגט: 'אַנָא תּפִילין קא מְנַחֵנָא', איד האב
 געלייגט תּפִילין. ווייל מיט דעם ווייזט ער אז די
 מְצוֹת זענען ביי אים חשוב, אזוי ווי דער הייליגער
 רַבִּי זאָגט (ספּר המדוֹת אוֹת שְׁמַחָה, סימן א): כְּשֶׁאַדָּם עוֹשֶׂה
 מְצוּהָ בְּשִׂמְחָה סִימָן שְׁלֵבוֹ שְׁלֵם עִם אֱלֹקָיו, ווען אַ
 מְעַנְטֵשׁ טוט אַ מְצוּהָ מיט שְׁמַחָה, איז אַ סִימָן אז זיין
 האַרץ איז גאַנץ מיטן באַשעפּער.

קומט אויס, אז פון איין זייט דאַרף זיך אַ מְעַנְטֵשׁ
 דערמאַנען אז עס וועט קומען אַ טאַג - און אפּשר איז
 דאס דער היינטיגער טאַג - און ער וועט דאַרפן
 אַוועק גיין פון דער וועלט, און פון די אַנדערע זייט
 איז דאס אים אויף מְחֻזַק, אז ברוף השם, דא אויף

לְעַב מִיַּטָּן מְצִיאוֹת

ט

דְּעַר וְוַעֲלֵט מִיט אַזְעֻלְכֵע שְׁווערע בֵּיטערע נְסִיוֹנוֹת,
פּוֹן דַּעסְטוועגן אִיז אַזאַ מְגוֹשָׁם־דִּיגער מְעַנְטֵשׁ ווי
מִיר, זֹכָה צו גְּלִיבֵן אִין בַּאֲשַׁעפֶּער און רַעדֵן צו אִים,
וואס יַעֲדֵן דִּיבּוּר וואס מֶען רַעֲדֵט צוּם בַּאֲשַׁעפֶּער אִיז
אַ מוֹרָא־דִּיגֵע הַצְּלָחָה, און אִיךְ בֵּין נֶאֱדָר זֹכָה מְקַיִים
צו זײַן מְצוֹת, און כָּל שְׂכָן אַז אַ מְעַנְטֵשׁ אִיז זֹכָה צו
לַעֲרַנֶען מְקַרָא, מְשֻׁנָּה, גְּמָרָא, אִיז דָּאס דִּי גֵרַעסְטֵע
שְׂמָחָה, ווייל נָאר דָּאס וועט אִים בְּלִיבֵן.

זאַגט דְּעַר הַיִּלְיָגֶער רַבִּי נֶתָן זְכָרוֹנוֹ לְבִרְכָה (הַלְכוֹת
פֶּסַח שָׁם): דָּאס אִיז גַּעווען זײַער שְׂמָחָה ווען זײ הָאָבֵן
גַּעמאַכט זײַער נִיגוֹן: ווי לָן דְּמִיתָנּוּ ווי לָן דְּמִיתָנּוּ.
ווייל נָאכֵן שְׂטאַרְבֵן וועט מֶען מְעַר נִישֵׁט קַענען
מְקַיִים זײַן דִּי אַלֶּע מְצוֹת וואס מֶען קען יַעֲצֵט מְקַיִים
זײַן. און אויב וועט אַ מְעַנְטֵשׁ זאַגן: וואס זאל אִיךְ
טוהן, אַז אִיךְ בֵּין שׁוִין דוּרְךְ גַּעפּאַלן? ! דאַרף מֶען
וויסן אַז ווילאַנג מֶען לַעבֵט קען מֶען אויף אַלֶּעם
תְּשׁוּבָה טוהן.

לְעַב מֵיטָן מְצִיאוֹת

י

דָּעַר הַיִּלְיָגֶער רַבִּי זָאגט (לקוטי מוה"רן חלק א, סימן לה): תְּשׁוּבָה אִיז דִּי ווערְטער: תְּשׁוּב - ה, שְׁטַעל צוריק דִּי אוֹת 'ה'; דָּאס הַיִּסְט, דִּי נְשָׁמָה פֿון אַ מְעַנְטֶשׁ ווערט אָנגערופֿן 'ה', ווייל עס נעמט אַרײַן אַין זײַך פֿינעף זאַכן, וואס ווערן אָנגערופֿן: נְפֶשׁ, רוּחַ, נְשָׁמָה, חַיָּה, יְחִידָה, און דָּאס אִיז דָּער 'ה' וואס יעדער מְעַנְטֶשׁ האט אַין זײַך. אויף זָאגט דִּי גְמָרָא (בְּרֵכוֹת י ע"א): דִּי נְשָׁמָה פֿון אַ מְעַנְטֶשׁ אִיז דָּא אַין פֿינעף וועלְטֶן; קומט אויס, אויב אַ מְעַנְטֶשׁ אִיז דורך־געפֿאלן, אִיז זײַן תְּשׁוּבָה אַז ער קומט יעצט צוריק צום באַשעפֿער, און ער אִיז זײַך מִתְּנוּדָה. אַזױ ווי דָּער רַמְבַּ"ם זָאגט (הלכות תְּשׁוּבָה, פֿרק א, הלכה א): דָּער עיקר תְּשׁוּבָה אִיז וִידוּי דְּבָרִים. דָּאס הַיִּסְט, מֵעַן דָּארף זָאגן פֿאַרן באַשעפֿער: רבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם! אײַף הָאב דָּאס און דָּאס גַּעקוקט, זײ מיר מוֹחֵל. אײַף הָאב דָּאס און דָּאס גַּעהערט, זײ מיר מוֹחֵל. אײַף הָאב דָּאס און דָּאס גַּערעדט, זײ מיר מוֹחֵל. און דָּער רַמְבַּ"ם לײַגט נֶאֱדָף צו (שם): כָּל הַמְּרַבֵּה לְהַתְּנוּדוֹת הָרִי זֶה

יא

לְעַב מִיטָן מְצִיאוֹת

מְשׁוּבָּח, וְוַעַר עֵס רְעֵדֵט זִיף מְעַר אוֹיס דָּאס הָאַרְץ
פֿאַרן בַּאַשְׁעֶפֶר, אִיז עַר מְעַר אוֹיסגַעלױבֵט.

דְּעַרפֿאַר אַז דְּעַר מְעַנְטֵשׁ הָאַט שְׁכָל אױן יַעֲדַע זַאף
וְוַאס עֵס גִּיט אוֹיף אִים דױךְ, דְּרִיט עַר אִיבַעַר אױן
מֵאַכֵט דְּעַרפֿון אַ תְּפִלָּה, אױן בְּעַט: רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם!
דְּעַר יֵצֵר הָרַע בְּרַעַנְט אִין מִיר, וְוַאס זָאל אִיךְ טױעַן,
רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם! אִיךְ ווִיל זִיין אַ עַרְלִיכַעַר אִיד. אױן
אַזױ זאַגט עַר אַרױס אַלע זַינע רַצױנוֹת צױם
בַּאַשְׁעֶפֶר, וְוַעַרֵט דְּעַרפֿון אַזאַ מִין פֿאַרְגַענוּגן אִין
הַיִמָּל, וְוַאס מְעַן קַעַן זִיף גַּאַרְנִישֵׁט פֿאַרשְׁטַעלֵן, אױן
עֵס וְוַעַרֵט דְּעַרפֿון אָן אַ שִׁיעױר נִיעַ עױלְמוֹת (לְקױטִי
הַלְכוֹת, אױמְנִין הַלְכָה ד').

מִיר הָאַבֵּן נִישֵׁט קִיין הַשְּׂגָה וְוַאס יַעֲדַעַר אִיד
פֿאַרמאַגט דָּא אוֹיף דְּעַר וְוַעלֵט, אױן וְוַאס עַר קַעַן
אױפֿטױעַן ווִילאַנג עַר לַעבֵט, אױן ווִיבאַלד מְעַן ווִיִסֵט
דָּאס נִישֵׁט, אִיז מְעַן פֿאַרנוּמַעַן מִיט אַלע נַאַרִישְׁקִיטֵן
רַחֲמָנָא לְצֵלָן, בְּרוּךְ הַשֵּׁם דִּי רַבָּנִים פְּרוּבִירֵן טאַקַע צױ
מֵאַכֵן פֿאַרשִׁדְעַנַע תְּקַנוֹת צױ רַאַטְעױועַן דִּי דױרוֹת,

לְעֵב מִיטָן מְצִיאוֹת

אַבְעֵר דִּי עֵיקָר תְּקֻנָּה אִיז, אַז בְּחֹרִים זָאלן חֲתוּנָה
הָאָבן וואס יונגער, ווייל מַה יַעֲשֶׂה הֵבן שְׁלֵא
יְחֻטָּא? ! [אַגב, מָען דאַרף אָנזאַגן פֿאַר בְּחֹרִים זײַך
זײַער אַכטונג צו געבן פֿון מְנוּחָלִים, ווייל עס איז -
רְחֻמָּנָא לְצֻלָן - הײַנט אַ מוֹרָא־דִיגֵער דוּר פֿרוּץ.]

דער הייליגער רבי האט אמאל געזאגט: ווען איך
וואלט געקענט וואלט איך איינגעפירט: נעכטן
תנאים און היינט חתונה און איר צוגרייטן זיבן טעג
פריער. [ברוך השם מיר האבן דאס באוויזן און
חתונה געמאכט יונגע בחורים און מיידלעך, און זיי
האבן ברוך השם נישט געוואוסט וואס עס הייסט אַ
חטא. און אויף די גרויסע הוצאות פון א חתונה-
נאכט, האבן מיר אויך געמאכט א תיקון, מיר האבן
געבויעט א חתונה-זאל, וואס דער גאנצער זאל מיט
די סעודה מיט אלע צוגעהערן, איז פאר אומזיסט, די
עלטערן פון ביידע זייטן דארפן נאר פשוט קומען צו
די חתונה זאל, דאס איז א מציאות וואס מען קען
דאס גיין נאכקוקן.]

ב.

די תּוֹרָה הַקְדוּשָׁה זָאגט (בַּמִּדְבָּר יג, ג): **כָּלֶם אַנְשִׁים**
רְאִישֵׁי בְנֵי יִשְׂרָאֵל הֵמָּה, אֲלֶע מְרֻגְלִים זְעַנְעַן גְּעוּוֹעַן
גְּרוּיסע און חֲשׁוּבֵ'ע מְעַנְטֶשֶׁן. דָּאךְ זָאגט רִש"י (שם יג,
כו): אַז זײ זְעַנְעַן נִשְׁט גְּעוּוֹעַן קײן רְאִישֵׁי בְנֵי יִשְׂרָאֵל,
נָאר זײ זְעַנְעַן גְּעוּוֹעַן רִשְׁעִים, ווייל זײ זְעַנְעַן
גְּעֵאנְגְעֵן אַקְעֵגֵן מֹשֶׁה רַבִּינוּ און אַקְעֵגֵן די מְצִיאוֹת,
ווייל מֹשֶׁה רַבִּינוּ איז גְּעוּוֹעַן דָּער וואס הָאט מְגַלֶּה
גְּעוּוֹעַן דָּעם אײַבֶּעֲרֶשֶׁטן.

רִש"י זָאגט (בַּמִּדְבָּר יג, ב): **פֶּאָרְנוּאס שְׁטײט די**
פֶּרֶשֶׁה פֿון מְרֻגְלִים לְעֵבֶן די פֶּרֶשֶׁה פֿון מְרִים,
וואספֿאַראַ שְׁיִיכוֹת הָאט דָּאס? נָאר מָען זְעָהט בײַ
מְרִים הַנְּבִיאָה, וואס כָּאטֶש זי איז גְּעוּוֹעַן זײַער
גְּרוּיס, און זי איז גְּעוּוֹעַן מֹשֶׁה רַבִּינוּ'ס שְׁוועסֶטער,
און אין איר זְכוֹת הָאבֵן מִיר גְּעָהאט צו טְרִינְקֵען
פֶּעֲרִיצִיג יָאר אין מִדְבָּר פֿונַעם בָּאָר (תַּעֲנִית ט ע"ב); נָאר
וויבאַלד זי הָאט גְּעפֿרֶעגט קִשְׁיוֹת אויף מֹשֶׁה, און
גְּעזָאגט (בַּמִּדְבָּר יב, ב): וואס עֶפֶסס איז מֹשֶׁה אַזוי

לְעַב מֵיטָן מְצִיאוֹת

גְרוּיס, גַּם בְּנוֹ דְבַר ה', מֵיט אוֹנֵז הָאט אויף דְעַר
 אַיִבְעַרְשְׁטֶער גְעֶרַעדֶט? ! איז זי גְעוואָרן קָרַעצִיג. די
 זַעלְבֶע זאָך איז גְעווען ביי די חֲטָא פון די מְרַגְלִים,
 וואס זיי האָבן אויף גְעֶרַעדֶט שְׁלֶעכְטֶס אויף אַרְץ
 יִשְׂרָאֵל, ווייל זיי האָבן פֶּאַרְשְׁטאַנֶען אַז אין אַרְץ
 יִשְׂרָאֵל וועלן זיי שוין נִישְׁט זיין גְרוּיס (זוהר הקדוש
 שְׁלַח, קנח ע"א). וועגן דעם איז דאס דְעַר זַעלְבֶער פֶּגַם
 ווי מְרִים. אָפֶער די תּוֹרָה הַקְדוּשָׁה איז גְלִיִּיךְ מַעֲיֵד
 (בַּמִּדְבָּר יב, ג): וְהָאִישׁ מֹשֶׁה עָנָיו מְאֹד מְכַל הָאָדָם אֲשֶׁר
 עַל פְּנֵי הָאָדָמָה, מֹשֶׁה רַבְּנוֹ איז גְעווען אַ עָנָיו מְעַר ווי
 יַעֲרֹן בְּאַשְׁפַּעפֵּנִישׁ וואס איז פֶּאַרְהאַנֶען אויף די
 וועלט.

דְעַר הַיִּלְיָגֶער רַבִּי זאַגט (לקוטי מוהר"ן חלק א, סימן
 יא): גִּיאוֹת מֵיט נִיאוּף איז גְעוואַנְדֶן אַיִנְס אַיִנְעם
 אַנְדֶערן; און עַל פִּי רוֹב אַז מְעַן זַעְהֶט אַיִנְעַר שְׁטוּפֶט
 זיך פֶּאַר כְּבוֹד, איז דאס אַ סִימָן אַז עַר איז אַ
 פֶּשׁוּט'ער 'נוֹאָף', וואס דאס קֶען קִיִּנְעַר נִישְׁט וויסן
 נאָר דְעַר בְּאַשְׁפַּעפֶער, און פון דעם נַעמֶט זיך אַז מְעַן
 מאַכְט לִיצְנוֹת פון גוֹטע זאַכן, בְּפֶרֶט פון בְּחוּרִים און

יוֹנְגְעֵלִיט וואס לְעֶרְנֶען לויטן סְדֵר דֶרֶךְ הַלִּימוּד פּוֹנֶעם הייליגן רַבִּין.

[חז"ל זאגן (בְּרֵכוֹת ד ע"ב): כָּל הָאוֹמֵר תְּהִלָּה לְדוֹד ג' פְּעָמִים בְּיוֹם, וְוֵער עֵס זאָגט דְרִי מָאל אַ טאָג דִּי קאָפִּיטל פֿון אַשְׁרֵי (תְּהִלִּים קמ"ה), אִיז עַר פֿאַרזִיכֶערט אַז עַר אִיז אַ בֶּן עוֹלָם הַבָּא, וְוִייל עֵס אִיז דָּא דָּאָרט דְּעַר פֿסוּק (שם, טז): פּוֹתַח אֶת יְדִידָהּ וְכוּ', און אויף גִּיט דָּאס לויט די א-ב. פֿרעגט דער הייליגער רַבִּי נָתָן זְכוּרָנוּ לְבִרְכָּה (לְקוּטֵי הַלְכוֹת קְרִיאַת שְׁמַע, הַלְכָּה ה): וְוִייל עֵס הָאט די א-ב, מִיטָן פֿסוּק פּוֹתַח אֶת יְדִידָהּ אִיז דָּאס שוין אַזוי גְרוֹיס?! נָאר דְּעַר עִיקָר מְנִיעָה פֿון אַ מְעַנְטֶשׁ צו צוּקוּמֶען צוּם אַיבֶּערֶשְׁטֵן, אִיז דָּאס אַז עַר הָאט נִישְׁט קִיין פֿרִנְסָה, אַזוי ווי דְּעַר מִדְרָשׁ זאָגט (שְׁמוֹת רַבָּה לֵא, יב): אַז מֶעַן זָאל לִיגֵן אַלֶּע צְרוֹת אויף אִיין זֵיט וואָגֶשְׂאֵל, און אַרְעֻמְקִיט אויף די אַנְדֶּערֶע זֵיט וואָגֶשְׂאֵל, וְוֵעט אַרְעֻמְקִיט אַיבֶּערֶוועגן. וְוִייל אַז אַ מְעַנְטֶשׁ הָאט נִישְׁט צוּ בַּאצְאָלן דִּירָה גְעֶלט אַדְּעַר פֿאַרן גְרֵאסֶערי, אַדְּעַר עַר הָאט נִישְׁט צוּ בַּאצְאָלן שְׁכַר לִימוּד פֿאַר די קִינְדֶּער און מֶעַן שִׁיקט אִים

לְעַב מִיִּטָּן מְצִיאוֹת

אֱהִיִּים דִּי קִינְדֵר, אִיז עַר צוּבְרָאכֶן און עַס אִיז אִים זייער בִּיטֵער, אָבער אַז אַ מְעַנְטִשׁ ווייסט אַז פֿרַנְסֶה אִיז פֿון בַּאָשְׁעֶפֶר, און אַז עַר קֶען שְׁטֵענְדִיג רַעֲדֵן צום אַייבֶערֶשְׁטֵן, אִיז דָּאס זיין גֶרעסְטֵע יִשׁוּעָה.

און אויב האט ער נישט וואס צו רעדן, וועגן דעם אִיז דא די א-ב, וואס דורכדעם קען ער זיך שטענדיג מסדר זיין וואס צו רעדן, און ער האט שוין דיבורים, לְמִשָּׁל, אויף דעם אות א' קען ער בעטן: רבנו של עולם! זעה איך זאל האבן אַ לויטערע אַמוּנָה, זעה איך זאל שפירן אַז דו ביזט דא. אַזוי ווי דער הייליגער רבי רבי אלימלך זי"ע בעט אין זיין תפלה: וְתֵהָא אַמוּנָתְךָ קְשׁוּרָה בְּלִבְנוּ פִּתְדָּ שְׁלֵא תִמוּט, איך זאל דיר שפירן אַזוי ווי אַן אַרײַנגעֶהאַקְטֵע נאַגל אין דער ערד וואס מען קען נישט רירן פון פלאץ, אַזוי זאל איך זיין שטארק אין אַמוּנָה. נאַכְדֵעם אַמֶּת, רבנו של עולם! איך זאל זיך האלטן ביים אמת. דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק א, סימן קיב): אַפִּילוּ אַ מְעַנְטִשׁ אִיז שׁוִין אַרײַן גַעפֿאַלֵן וואו ער אִיז אַרײַנגעפֿאַלן, אָבער אויב ער רעדט אַ דיבור מיט אַ

לְעַב מִיטָן מְצִיאוֹת

אַמֶּת לויט זיין מַצָּב, און ער זאָגט: רבֿוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם!
 עס איז מיר זייער ביטער, איך בין מיט דאס און דאס
 דורך געפאלן, 'ה' הושיעה' העלף מיר וכו', וועט ער
 קענען ארויסגיין פון זיין פינסטערניש,
 פונדעסטוועגן זאָגט דער הייליגער רבי דארטן, אז
 ווער עס האט שְׁכַל דארף בעטן א גאנץ לעבן, ער זאל
 כאַטש איינמאל זוכה זיין צו זאָגן א דיבור אַמֶּת;
 ווייל מען נארט זיך, און מען דארף בעטן אויף אַמֶּת.
 נאכדעם אַכילָה, רבֿוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם! איך זאל
 אָפּגעהיטן ווערן, נישט נכָּשֶׁל צו ווערן מיט מאַכְלוֹת
 אַסוּרוֹת, איך זאל נאר עסן מיט אַ הַכָּשֶׁר.

נאכדעם אות ב': בְּרִית, רבֿוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם! איך זאל
 האָבן שְׁמִירַת הַבְּרִית, איך זאל ווערן אָפּגעהיטן פון
 דעם חָטָא. בְּטָחוֹן, איך זאל האָבן בטָחוֹן אין דיר אז
 דו וועסט מיר אַנוּדאי העלפֿן, איך זאל זיך נישט
 פֿאַרלירן. בְּיוֹשָׁה, איך זאל זיך שְׁעַמְעֵן פון דיר. קומט
 אויס, אז איינער האט די צוויי זאכן: פּוֹתַח אֶת יְדֵיךָ
 וּמְשַׁבֵּיעַ לְכֹל חַי רְצוֹן, ער ווייסט אז פֿרַנְסָה איז נאר

לְעַב מִיַּטָּן מְצִיאוֹת

פּוֹן בַּאֲשַׁעפֶּער, און פּוֹן די אַנדערע זייט האט ער
התבודדות, דעמאלטס איז ער זיכער אַ בֶּן עוֹלָם הַבָּא
דריי מאל אַ טאָג זאָגט מען אַשרי בייים דאווענען,
דאָ זעהט מען ווער האט אינזין וואס ער זאָגט !!
דערפאר דארף מען זעהן אַז אויף בייים לערנען זאל
מען כאטש דורך זאָגן ש"ס, און ששה סדרי משנה,
ווייל אַז דער אייבערשטער העלפט און מען זאָגט
דאס דורך, קודם האט מען אַ שייכות מיט רבינא און
רב אשי, מיט רבי שמעון בר יוחאי און רבי יהודה,
און אזוי מיט אלע תנאים און אמוראים, און מיט זיי
חבר'ט מען זיך, אויף דירקדעם זאָגט מען שמות
הצדיקים, און נאכדעם טרעפט מען שוין שיינע
מאמרי חז"ל, און אַז מען זעהט אַ אינטרעסאנטע
גמרא, קוקט מען שוין אריין וואס רש"י זאָגט אָדער
וואס תוספות זאָגט אויף דעם, און אזוי באקומט מען
אַ חשק.

דער גערער רבי, בעל אמרי אמת זכותו יגן עלינו,
האט זייער מקפיד געווען אויף די צייט, האט ער

לְעַב מִיִּטְן מְצִיאוֹת

גְּעָהאַט שִׁיעוּרִים מִיט אַיינעם זײַן מִינוּט, מִיט אַיינעם צען מִינוּט, צו ווייזן װאס מען קען דורךלעֶרנען אין זײַן מִינוּט, עֶר האט גְּעָהאַט אַ שװאַגער װאס עֶר האט געלעֶרנט מִיט אים פֿאַר פֿורים יעדן טאג זײַן מִינוּט מִסְכָּתָא מְגִילָה, נאך אַ חודש האט עֶר דאס געענדיגט.

אַ מענטש כאַפֿט נישט די טייעֶרקייט פֿון מִינוּטן, דער הייליגער רבי נתן זכֿרֿוֹנוֹ לְבִרְכָּה האט אַמאַל געזאָגט פֿאַר זײַן גרויסן תּלְמִיד רבי נחֿמן טולֿטֿשינער זכֿרֿוֹנוֹ לְבִרְכָּה, װען עֶר איז געקומען פֿאַר שַׁבַּת אַרויסהעלפֿן מִסֵּדֶר זײַן די שְׂטוּב, און עֶר האט שוין אַלעס געָהאַט געענדיגט און עס איז אים נאך געבליבן ביז ליכט צינדן פינעף מִינוּט, האט זיך דער הייליגער רבי נתן אָנגערופֿן און געזאָגט: גרויסע פינעף מִינוּט! כְּדִי צו ווייזן װאס פינעף מִינוּט איז. אויף איז דער הייליגער רבי נתן זכֿרֿוֹנוֹ לְבִרְכָּה אַיינמאַל געשטאַנען ביי די מְזוּזָה און זיך מתבֿוֹדֶד געווען, און געבעטן אז נאך פינעף מִינוּט זאל מען אים געבן אַ קלאַפּ.

נָאָר בֵּי אֹנֶז אִיז דָּאָס זַייער מְזוּלָזֵל, און אַ מְעַנְטִשׁ
כַּאֲפֵט נִישְׁט אַז אִין פִּינעף מִינוּט קען ער דוּרף
לְעֶרנען א פֶּרֶק מִשְׁנִיּוֹת, דוּרְכֹאָגֵן צוויי דְרִי
קאַפִּיטֶלעךְ תְּהִלִּים, אָבער דער וואָס ער האָט דעם
אַמְתָּן שְׁכֵל, אִיז בֵּי אִים זַייער חָשׁוּב יַעֲדֶע מִינוּט.

דערפֿאַר אַז אַיינער לְעֶרנֵט אױף דעם וועג פֿון
הייליגן רִבִּי'ן, וועט ער מוֹרֵא־דִיג מְצַלִּיחַ זײַן, און
צוּבִיסְלֶעף וועט ער ווערן בְּקִי אִין אַלע פֿלעצער פֿון
די תּוֹרָה. דער מְדַרְשׁ זָאָגט (במדבר רבה א, ח): פֿאַרְוֹאָס
אִיז די תּוֹרָה גֶעגֶעבֵן גֶעוואָרן אִין מְדָבָר? ווייל דער
מְדָבָר אִיז אַ מְקוֹם הַפֶּקֶר, דָּאָס זעלְבֶע די תּוֹרָה אִיז
הַפֶּקֶר, עָס גִיט נִישְׁט בִּירוּשָׁה, און ווער עָס וויל קען
זוֹכֶה זײַן אִין דעם.

דָּאָס אִיז גֶעווען די פֿגֶם פֿון די מְרַגְלִים, ווייל זײ
האַבן גֶעזעָהן אַז דָּא אִין מְדָבָר זענען זײ גֶעווען אַזױ
גְּרוֹיס אָבער אִין אָרץ יִשְׂרָאֵל וועלן זײ שוין גאַרנישט
זײַן, ווייל אַלע אִידן וועלן אױף זוֹכֶה זײַן צו די
מְדַרְגָה, הָאָבֵן זײ גֶעקְרִיגֵט.

ג.

טובה הארץ מא"ד מא"ד (במדבר יד, ז), זאגן צדיקים (אמרי יוסף, לך לך, בשם הרה"ק רבי מנחם מענדיל מוויטעפסק זי"ע): מען זעהט אז די משנה זאגט (אבות ד, ד), דעם לשון ביי די מדה פון ענוה: מאד מאד הוי שפל רוח, ווייל ארץ ישראל האט אין זיך א סגולה פון ענוה (זרע קודש, שלח), אז ווער עס קומט אריין אין איר, ווערט ער ביי זיך גארנישט, ווייל ער ווערט נכלל אינעם אייבערשטן, אויך דער הייליגער רבי זאגט דאס (לקוטי מוה"רן חלק א, סימן מז), אויף דעם וואס די מרגלים האבן געזאגט: ווי אזוי קען מען גיין אויף ארץ ישראל עס איז דאך אן ארץ אכלת יושביה?! (במדבר יג, לב), דאס הייסט, זיי האבן גערעדט אין די שאנד פון ארץ ישראל, אז מען שטארבט דארטן, פֿרעגט דער הייליגער רבי, אמת טאקע אז זיי האבן גערעדט פון די גנות, אבער די תורה הקדושה איז דאך א תורת אמת, וויאזוי שטייט די שקר - וואס זיי האבן גערעדט - אין די תורה, מוז דאך זיין אז אין די ווערטער איז מרומו עפעס אן אמת אויף?

לְעַב מִיטָן מְצִיאוֹת

זָאגט דער הייליגער רבי (לקוטי מוהר"ן חלק א, סימן קכט): דער עיקר שלימות פון זיין מקורב צו א צדיק איז צו פאלגן דעם צדיק, און אז דער אייבערשטער העלפט אז מען פאלגט דעם צדיק, ווערט מען אריינגעגעסן אינעם צדיק, די זעלבע זאך איז מיט אמונה, א מענטש דארף האבן אזא שטארקע אמונה אין בורא פל עולמים אז ער זאל שפירן אז דער באשעפער איז דא, און דעמאלטס ווערט ער איבערגעגעסן צו אמונה, דאס הייסט ער איז איין שטיק אמונה, ער רעדט נאר פון באשעפער און ער האט נישט קיין אנדערע דיבורים, דאס האבן זיי געזאגט, עס איז אן: 'ארץ אכלת יושביה', דאס הייסט אז ארץ ישראל עסט איבער דעם מענטש, און דער מענטש קומט צו אמונה, אזוי ווי דער פסוק זאגט (תהלים לז, ג): שֶׁכֶן אֶרֶץ וַרְעָה אֱמוּנָה.

און דאס איז א מורא'דיגע התחזקות פאר א מענטש צו וויסן, אז ווען ער שטארקט זיך אין אמונה, דעמאלטס וואס ער זאל נאר נישט האבן אפגעטוען חס ושלום, איז אים דער אייבערשטער

לְעַב מִיטָן מְצִיאוֹת

כג

מוֹחַל, אַזוֹי ווי דער הייליגער רַבִּי זָאָגט (סְפָר הַמְדוּת, אֹת אַמוּנָה, סימָן לג): עַל יְדֵי אַמוּנָה יִסְלַח לָךְ הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל כָּל עֲוֹנוֹתֶיךָ, דוּרְךָ אַמוּנָה וְעוֹט דִּיר דְּעַר אֵיבְעֶרשְׁטֶער מוֹחַל זַיִן אויף אַלע עֲבִירוֹת. דִּי זְעֻלְבֶע זָאָךְ, אַז אַ מְעַנְטֶשׁ אִיז מְקוּרָב צום צְדִיק דָּאָרף עַר זײַךְ זַיַּעַר פֿרִיעֶן, אַז - בְּרוּךְ הַשֵּׁם - עַר מֵאָכְט מִיר כָּאטְשִׁיג אויף דִּי אויגן, אַזוֹי ווי דער הייליגער רַבִּי זָאָגט (לְקוּטֵי מוֹהֲרֵ"ן חֵלֶק ב, סימָן סז): דְּעַר צְדִיק מֵאָכְט אויף דִּי אויגן, און דְּעַר עֵיקָר אַז מְעַן זָאל אָנְהֵיבֵן צו קִיָּקֵן אויף זײַךְ. אַזוֹי אויף בְּרַעַנְגֶט דְּעַר צְדִיק אַרִיִּין אִין דַּעַם מְעַנְטֶשׁ אַ גְּעוּוּאֵלְדִיגֶע חַיּוֹת (לְקוּטֵי מוֹהֲרֵ"ן חֵלֶק א' סימָן ח), און כָּאטְשִׁיג עַר אִיז אַזוֹי נִידְעֶרִיג הֵיבֶט עַר אִים אויף זַיַּעַר הוֹיעֶךָ, אַזוֹי ווי דער הייליגער רַבִּי נִתֵּן זְכָרוֹנוֹ לְבִרְכָה הָאֵט גְּעִזָּאָגט: אֵיךְ בֵּינן אַזוֹי ווי אַ נַנֶּס [זַיַּעַר אַ קְלִינֶע מְעַנְטֶשׁ] וְוַאס הָאֵט זײַךְ אַוּוּעַק גְּעִזְעֶצֶט אויפֿן רוקן פּוֹן אַ רִיז. דִּי זְעֻלְבֶע זָאָךְ אִיז ווען אַ מְעַנְטֶשׁ אִיז מְקוּרָב צו אַ צְדִיק, כָּאטְשׁ עַר אִיז טאַקע גְּאַרְנִישֶׁט, דָּאָךְ זַיַּצֶט עַר אָפֶּער אויף אַ גְּרוֹיֶסן צְדִיק.

לְעַב מִיטָן מְצִיאוֹת

חז"ל זאָגן (שְׁמוֹת רַבָּה כּו, ג-ו): אויף יתרו וואס איז אַנטלאָפֿן צו מִשָּׁה אין מִדְבָּר, אַ מִשָּׁל, צו אַ פֿאַנגער וואס כאַפֿט פֿייגלעך, אַיינמאל האט ער געזעהן גאר אַ שיינע פֿייגל און ער האט דאס געוואלט כאַפֿן, האט זיך דער פֿייגל אַראַפֿ געזעצט אויפֿן קרוין פון קיסר, האט ער איר שוין נישט געקענט שיסן, ווייל אַיין טעות אז ער מאַכט, האט ער אַריין געשאסן אַינעם קיסר. די זעלבע זאך ווען יתרו איז געקומען צו מִשָּׁה רבינו און זיך באַזעצט לעבן אים, האט בלעם געזאָגט (במדבר כד, כא): ער האט זיך געזעצט אויף זייער אַ גוטן פֿלאַץ.

און אז מען איז שוין נאָ מקורב צום הייליגן רבי'ן, דאַרף מען אים פֿאַלגן, און יעדן טאָג רעדן צום באַשעפֿער, אַפֿילו מען זעהט נאָך נישט קיין ישועה. דער הייליגער רבי האט אַמאל גערעדט (שיחות הר"ן סימן רלד): ווי ווייט אַ מענטש דאַרף זיך מחזק זיין צו רעדן צום אַייבערשטן, און אַפֿילו עס גייט דורך יאָרן און ער זעהט נישט גאַרנישט, מיט דעם אַלעם זאל ער נישט צופֿראַכן ווערן פון דעם, ווייל יעדע וואַרט

מאַכט אַ רושם אין הימל, האט דאס דער הייליגער
 רבי מסביר געווען מיט אַ מַשָּׁל: ווי עס טראַפֿט
 וואסער אויף אַ פֿעלֶזן שְׂטֵיין, וואס עס קוקט אויס אַז
 עס קען דאס נישט דורך לֶעכְעֶרן, אָבער אַז עס
 טראַפֿט און טראַפֿט אַן אויפֿהער, וועט דאָרט בייים
 סוף ווערן אַ לאַף, די זעלבע זאף, אַ מְעַנְטֵשׁ האט אַ
 'לב האָבן', אַ שְׂטֵינְעֶרנע האַרץ, און עס דאַכט זיך
 אים אַז קיינער הערט אים נישט אויס, אָבער אַז אַ
 מְעַנְטֵשׁ רעדט נאָך און נאָך צום באַשעפֿער, מאַכט
 ער אַ לאַף אין דעם 'לב האָבן', ביז עס ווערט
 אינגאַנצן געעפֿענט.

וועגן דעם זאל אַ מְעַנְטֵשׁ זיך נישט מייאַש זיין און
 זאָגן: ווער הערט מיר אויס? ! נאר ווייטער רעדן צום
 באַשעפֿער, און אַז דער אייבערשטער העלפֿט אַז דער
 מְעַנְטֵשׁ באַפֿלייסט זיך, און רעדט אַסאָך צום
 אייבערשטן, שפֿירט ער שוין נאַכדעם אַז דער
 באַשעפֿער איז דא, און מען קען שְׂטענדיג - און יעדע
 זאף - רעדן צום באַשעפֿער.

לְעֵב מִיטָן מְצִיאוֹת

ד.

דער פֿסוק זאָגט (במדבר יג, יז-יט): מִשָּׁה רַבִּינוּ הָאֵט
 גַּעשִׁיקֵט דִּי צָוועלְעף מְרַגְלִים און עַר הָאֵט זײ
 אָנגעזאָגט: זײ זאל קוקן אויב עס איז אַ שְׂטאַרְקע
 לאַנד אָדער אַ שְׂוואַכע לאַנד, און עַר הָאֵט זײ געגֶעבֶן
 אַ סִימָן, אויב איז דאָס אַן אָפּענע שְׂטאַט, זענען זײ
 גבוֹרִים, און זײ הָאבֶן נִישֵׁט קײן מוֹרָא, אָפּער אויב
 איז דאָס אַ פֿאַרמאַכְטע, איז דאָס אַ סִימָן אַז זײ זענען
 שְׂוואַך און הָאבֶן מוֹרָא.

און דאָס איז אַ לימוד זײַ צו לְעֶרְנען בײַ יעדע
 פֿרֵט, און אויף בײַם הייליגן רַבִּינִים זאָך, די וואָס
 זאָגן שְׂטענדיג: קום נאָר אין אונזער בֵּית הַמִּדְרָשׁ, און
 אין אונזער חבורה, נאָר בײַ אונז איז דער אַמֶת, און
 אַלע זענען אין שְׂקָר, איז דאָס אַ סִימָן אַז זײ זענען
 שְׂוואַך, ווייל פֿאַרן וואָס דאַרף מען אַזוי מוֹרָא הָאבֶן,
 אַדרבָּה, כָּלל יִשְׂרָאֵל זענען אַמֶת, כָּלל יִשְׂרָאֵל זענען
 צדיקים, אַזוי ווי דער פֿסוק זאָגט (דברי הַנְּמִים-א, יז, כא):
 מִי כַעֲמֹךָ יִשְׂרָאֵל גּוֹי אֶחָד בְּאַרְצֶךָ, וואו איז נאָך דא

לְעֵב מִיטָן מְצִיאוֹת

כז

אַזא טײַערע פֿאַלק אַזוי ווי אײַדישע קײַנדער. און דאס
וואס מען זעהט, אז נישט יעדער פירט זיך אַזוי ווי
עס דאַרף צו זײן, איז דאס נאר צוליב די פֿאַלטשע
מנהיגים, וואס זײ פֿאַרפירן דאס פֿאַלק, און עס איז אַ
ביטערער רחמנות, צו זעהן ווי רשעים ארורים, די
עַרב-רב זענען מעביר על הדת מיליאנען אײַדישע
קײַנדער, און פֿונקט אַזוי ווי די עמלקים ימח שׂמם
האַבן אומגעברענגט מיליאנען אײַדישע קײַנדער
בגשמיות, האבן די פֿאַרשאלטענע עַרב-רב
אַפגע׳הרג׳עט מיליאנען אײַדישע קײַנדער ברוחניות,
אַבער באַמת זענען אלע אידן הייליג און טײַער,
בפֿרט די ספֿרדים זענען מורא׳דיג שטאַרק אין
אַמונה, און מען טאר זײ נישט חס ושלום מרחק זײן.

אַבער אַז מען איז אפֿען, ווייזט דאס אויף
שטאַרקייט און אַמת, אַז דו ווילסט וועסטו קומען,
און אַז דו ווילסט נישט מוזטו נישט קומען, מען
דאַרף נאר זאַגן וואס דער הייליגער רבי זאַגט, אפֿשר
וועלן זיך אידן מחיה זײן מיט די ווערטער און ניצן
די עצות. דער הייליגער רבי זאַגט (שיחות הר״ן סימן כג):

לְעַב מִיִּטָּן מְצִיאוֹת

אִין הַיִּמָּל שְׁרִייעֵן נְשָׁמוֹת זַי זְעַנְעֵן הוֹנְגְּעֵרִיג,
 דוּרְשֵׁטְעֵרִיג, זַי זְעַנְעֵן נַאָקְעֵדִיג און בַּאָרוועס,
 בְּרַעַנְגֵט מֶעֵן זַי עֶסֶן, טְרִינְקֵעֵן, און קְלִיידֵער, זַאָגן
 זַי: נִישֵׁט דָאס דַארְפֵן מִיר! מִיר דַארְפֵן תּוֹרָה און
 תּפִלָּה און מַעֲשִׂים טוֹבִים, פִּירֵט דֵער הַיִּלִּיגֵער רַבִּי
 אוֹיס: וואוֹיל אִיז דֵעם מַעֲנֵטֶש וואס עֶסֶט יַעֲדֵן טַאָג
 אַפֶּאר פֶּרְקִים מַשְׁנִיֹּת, און טְרִינְקֵט נַאָך אַפֶּאר
 קאַפִּיטֵלֶעךָ תְּהִלִּים, און טוט זיך אָן מִיט מַצּוֹת.

אִיךָ הָאָב אַמָּאל גֶעטְרַאפֵן אַ בְּרֶסֶלְבִין חֶסֶד ווען
 עַר אִיז גֶעפֶּאָרן צו די אַרְבֵּעֵט, הָאָט עַר גֶּעֵהָאָט אַ
 חוּמֶשׁ, אַ מַשְׁנִיֹּת, מִיט אַ תְּהִלִּים, און אַ לֵאנֶטֶש בֶּעג
 אוֹיכֶעט, זַאָגֵט עַר מִיר: אִיךָ נֶעם מִיט אַ לֵאנֶטֶש פֶּאָרן
 גוּף, און אַ לֵאנֶטֶש פֶּאר די נְשָׁמָה, פִּיאוֹת הָאָב אִיךָ
 בְּרוּך הַשֵּׁם, צִיִּצִית הָאָב אִיךָ בְּרוּך הַשֵּׁם, אַ בַּאָרְד הָאָב
 אִיךָ בְּרוּך הַשֵּׁם, קוּמֵט אוֹיס אַז אִיךָ בֵּין אַנְגֶּעטוּהֵן
 מִיט מַצּוֹת, וועגן דֵעם נֶעם אִיךָ מִיר מִיט אַ מַשְׁנִיֹּת
 מִיט אַ תְּהִלִּים, וואס דָאס אִיז עֶסֶן און טְרִינְקֵעֵן פֶּאר
 די נְשָׁמָה, אַזוֹי בֵּין אִיךָ מְקַיִים דֵעם רַצוֹן פּוֹן הַיִּלִּיגֵן

רְבִי'ן. דָּאס הייסט אַמְתֵּעַ הַתְּקַרְבוֹת צוּם הייליגן
רְבִי'ן, אַז מָעַן טְרַאכְט וואס וועט זיין בייים סוף.

ה.

וּמָה הָאָרֶץ הַשְּׂמֹנָה הוּא אַם רְזָה, הַיֵּשׁ בָּהּ עַץ אַם
אִין, וְהַתְּחִזְקָתָם וְלִקְחָתָם מִפְּרֵי הָאָרֶץ (במדבר יג, כ):
מִשָּׁה רַבִּינוּ הָאֵט זײ גְּעַהֲיִיסֵן זײ זָאלֵן גְּעִמְעֵן פֿון דִּי
פִּירוֹת פֿון אָרֶץ יִשְׂרָאֵל. זְעַנְעֵן זײ צוּרִיק גְּעוֹמְעֵן, און
אַיִן מְעַנְטֵשׁ הָאֵט גְּעִשְׁלֶעפֿט אַ רִיזִיגֵן מִלְּגֵרוֹים,
אַיִנְעֵר אַ רִיזִיגֵן פֿייג, און אַכְט מְעַנְטֵשֵׁן אַ גְּעַהֲעַנְגֵל
טְרוֹיבֵן, אַפֿעֵר יְהוֹשֻׁעַ און פֿלֵב הָאָבֵן גְּאַרְנִישֵׁט
גְּעִנוּמְעֵן. הָאָב אִיף גְּעַהֲעֵרֵט פֿון אַ עֲרִלִיכֵער אִיד, אַ
בְּרִסְלֶבֶע־ר חֲסִיד, רַבִּי אֶפְרַיִם לִ פֿשְׁעֵדְבֶאֱרִזְשֵׁער
זְכִירוֹנוּ לְבִרְכָה (בְּסִפּוּר עוֹנֵג שְׁבַת, פֿרֶשֶׁת שְׁלַח): הָאֵט עֵר
גְּעִפֿרֶעגֵט: פֿאַרְוואָס הָאָבֵן יְהוֹשֻׁעַ און פֿלֵב גְּאַרְנִישֵׁט
גְּעִנוּמְעֵן, מִשָּׁה רַבִּינוּ הָאֵט דָּאף גְּעוֹזאַגֵט פֿאַר יְעֵדֵן
מָעַן זָאל בְּרַעַנְגֵעֵן מִפְּרֵי הָאָרֶץ? הָאֵט עֵר גְּעוֹזאַגֵט: זײ
הָאָבֵן אױף גְּעִנוּמְעֵן, ווייל מִשָּׁה רַבִּינוּ הָאֵט גְּעוֹזאַגֵט:
'וְהַתְּחִזְקָתָם' וְלִקְחָתָם מִפְּרֵי הָאָרֶץ'. דִּי צֵעֵן מְרַגְלִים,

לְעַב מִיטָן מְצִיאוֹת

הָאָבֶן טֹאקֶע גֶּענוּמֶען פֿון די פֿירות אָרץ יִשְׂרָאֵל, זײ
הָאָבֶן זײַך אָבֶער נִישְׁט מְחֹזֵק גֶּעווען ווען עָס איז
אײַבערִגֶּאָנֶגֶען אויף זײ די מוֹרָא־דִיגֶער נְסִיוֹן,
אָבֶער יְהוֹשֻׁעַ און כָּלֵב הָאָבֶן גֶּענוּמֶען דָּעם
'וְהִתְחַזְקֹתֶם', דָּאס הִתְחַזְקוֹת, און זײ הָאָבֶן זײַך מְחֹזֵק
גֶּעווען, ווייל אַ מְעַנְטֵשׁ דֶּאָרף זײַך מְחֹזֵק זײַן אײַן די
שׂווערֶסטֶע צײַטן.

נאָך אַ זאָך זעהט מען, פֿאַר יְהוֹשֻׁעַ בֶּן נוּן הָאָט
מִשָּׁה רַבִּינוּ צוגעלייגט אַ י', און מתפלל געווען אויף
אײַם: יְ-הֵ יוֹשִׁיעָךָ מֵעֲצַת מְרַגְלִים (רש"י, בַּמִּדְבָּר יג, טז),
און ווען כָּלֵב הָאָט געזעהן אַז פֿאַר יְהוֹשֻׁעַ הָאָט מען
אַנגעוואונטשן און פֿאַר אײַם נִישְׁט, איז ער געגאנגען
בײַן חֲבֵרוֹן בֶּעטן בײַ די קִבְרֵי צְדִיקִים: רבוננוּ שְׁל
עוֹלָם! הָאָב רַחֲמָנוֹת בְּזָכוֹת אֲבֹרָהֶם יִצְחָק יַעֲקֹב, שְׂרָה
רַבֵּקָה לָאָה אַז אײַך זאל ניצול ווערן. פֿרעגט דער זוהר
הַקְדוּשׁ (שְׁלַח, קנח ע"ב): ווי אַזוי הָאָט כָּלֵב נִישְׁט מוֹרָא
געהאַט צו גײַן אַליין אײַן חֲבֵרוֹן, וואו עָס זענען
געווען די אַלע זעקס ריזן?! זאַגט דער הייליגער
זוהר: ווער עָס איז אײַן אַ צָרָה קוקט נִישְׁט אויף

לעב מיטן מציאות

לא

גארנישט; און דאס איז א מורא'דיגע יסוד אין לעבן, אז ווען א מענטש ווייסט ווער ער איז, אז ער איז דער נידעריגסטער מענטש וואס איז נאר פארהאנען, און עס איז נאך נישט געווען - פון ווען דער בורא פל עולמים האט נאר געטראכט צו באשאפן מענטשן, ביז צום סוף ווען ער וועט פארמאכן די וועלט - אזא נידריגע נשמה, דעמאלטס קען אים שוין קיינער נישט אוועקנעמען פון צדיק, ווייל אז מען האט אים אלעמאל געזאגט אז ער איז גארנישט ווערד, און דא קומט אזא הייליגער רבי און הייבט אים אזוי שטארק אויף, און געט אים אריין אזא האפענונג און חיות, דערשרעקט ער זיך שוין נישט פון קיינעם, און ער קוקט שוין נישט אויף גארנישט, און האלט זיך שטארק ביים צדיק.

א בחור האט מיר אמאל געזאגט: איר האט מיר געמאכט פאר א מיליאנער. ווייל יעדער האט מיר שטענדיג געזאגט אז איך בין גארנישט ווערד, און אויך אין אלע פתות האב איך באקומען א זירא אויף די פארהער, און איר האט מיר נאר צוגעלייגט דעם

לְעַב מִיטָן מְצִיאוֹת

אַיִנְס נאָך די אַלע זיַראַס בין איך געוואָרן אַ
בִּיליאָנער.

דער אייבערשטער זאל העלפֿן מען זאל זיך
אָפֿלערנען נישט צו צופאלן פון קיין שום זאך, און
אַזוי ווי יהושע־און פֿלב האָבן גענומען דעם
'והתחזקתם' זאלן מיר אויך נעמען דעם 'והתחזקתם',
זיך מחזק צו זיין, און זיין ערליכע אידן.

~תם ונשלם שבח לאל בורא עולם~

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

כ"ק מרן רבינו

אליעזר שלמה בן מלכה

שליט"א

לרפואה שלימה לכל רמ"ח
אבריו ולכל שס"ה גידיו ולכל

טיפי דמיו.

**הספר הקדוש הזה
נדפס לזכות**

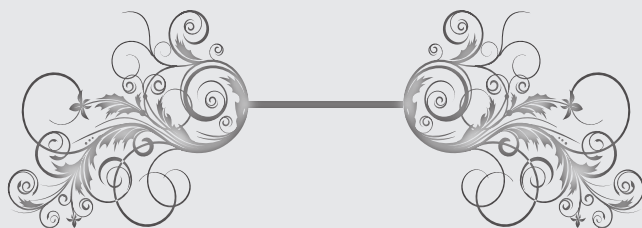
**מיכאל דניאל בן יהודית נ"י בויס
וזוגתו**

חווה שרה בת דבורה תחי'

**וילדיהם
פייגא, צבי, מלכה.**

הקדוש ברוך הוא ימלא את כל משאלות לבם
לטובה, ויתברכו מפי אל עליון בבני חיי ומזוני
רוויחא, ויזכו לרוות רוב נחת דקדושה מכל יוצאי
חלציהם, אמן כן יהי רצון.

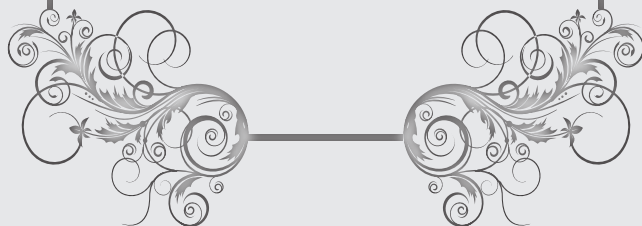
הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

לעילו נשמת

שרה רבקה בת ר' יואל הכהן ע"ה

נפטר ה' חשון תשע"ב

ת.נ.צ.ב.ה

על הטוב יזכר

אלה יעמדו על הברכה

האנשים גבורי החיל שהושיטו לנו יד עזרה
לנדב סכום הגון מדי חודש בחדשו
למען הדפסת ספרי רבינו ולהפיצם על פני תבל
הלא הם

מרה
שאל חיים איינהורן
הי"ו

מרה
בנימין איינהורן
הי"ו

מרה
יוסף אירגאס
הי"ו

מרה
מנשה איצקאוויטש
הי"ו

מרה
העניך אינדיג
הי"ו

מרה
יחיאל אריה
הי"ו

מרה
אייזיק אפפעל
הי"ו

מרה
יוסף בארדאגה
הי"ו

מרה
מיכאל דניאל בויס
הי"ו

מרה
אשר דוב אינדורסקי
הי"ו

מרה
יעקב היילפרין
הי"ו

מרה
מרדכי אהרן היילפרין
הי"ו

מרה
יואל גאלדשטיין
הי"ו

ישלם ה' פעלם ותהי משכורתם שלמה מעם ה', זכות הדפסת ספר הקדוש יעמוד להם
שיתברכו מפי א-ל עליון בבני חיי ומזוני רוויחא בשפע ובניקל, ובכל אשר יפנו יצליחו,
ויזכו לרוות רב נחת דקדושה מכל יוצאי חלציהם, וימלא ה' כל משאלותם לטובה, אמן.

על הטוב יזכר

אלה יעמדו על הברכה

האנשים גבורי החיל שהושיטו לנו יד עזרה
לנדב סכום הגון מדי חודש בחדשו
למען הדפסת ספרי רבינו ולהפיצם על פני תבל
הלא הם

מנ"ה
יצחק אהרן ויינבערג
הי"ו

מנ"ה
אליעזר הירשפעלד
הי"ו

מנ"ה
יואל וועבערמאן
הי"ו

מנ"ה
אהרן וועבערמאן
הי"ו

מנ"ה
יצחק יונה זאבעל
הי"ו

מנ"ה
יוסף ווינער
הי"ו

מנ"ה
אברהם צבי וועבערמאן
הי"ו

מנ"ה
יואל טייטלבוים
הי"ו

מנ"ה
שלמה ברוך טייטלבוים
הי"ו

מנ"ה
פנחס מרדכי טייטלבוים
הי"ו

מנ"ה
יואל לעווי
הי"ו

מנ"ה
בנציון לאנדא
הי"ו

מנ"ה
יעקב יהודה לעבעוויטש
הי"ו

ישלם ה' פעלם ותהי משכורתם שלמה מעם ה', זכות הדפסת ספר הקדוש יעמוד להם
שיתברכו מפי א-ל עליון בבני חיי ומזוני רוויחא בשפע ובניקל, ובכל אשר יפנו יצליחו,
ויזכו לרוות רב נחת דקדושה מכל יוצאי חלציהם, וימלא ה' כל משאלותם לטובה, אמן.

על הטוב יזכר

אלה יעמדו על הברכה

האנשים גבורי החיל שהושיטו לנו יד עזרה
לנדב סכום הגון מדי חודש בחדשו
למען הדפסת ספרי רבינו ולהפיצם על פני תבל
הלא הם

מנ"ה
יואל מענדלאוויטש
הי"ו

מנ"ה
שבתאי מזרחי
הי"ו

מנ"ה
יצחק סאלמאן
הי"ו

מנ"ה
יחזקאל טאמעט
הי"ו

מנ"ה
אלימלך פריעדמאן
הי"ו

מנ"ה
יעקב פיש
הי"ו

מנ"ה
נתן פריעדמאן
הי"ו

מנ"ה
אלי קנויל
הי"ו

מנ"ה
יואל פארקאש
הי"ו

מנ"ה
מאיר דוד פארקאש
הי"ו

מנ"ה
חיים דוד ראזענבערג
הי"ו

מנ"ה
יואל ראטה
הי"ו

מנ"ה
יצחק אהרן וייך
הי"ו

ישלם ה' פעלם ותהי משכורתם שלמה מעם ה', זכות הדפסת ספר הקדוש יעמוד להם
שיתברכו מפי א-ל עליון בבני חיי ומזוני רוויחא בשפע ובניקל, ובכל אשר יפנו יצליחו,
ויזכו לרוות רב נחת דקדושה מכל יוצאי חלציהם, וימלא ה' כל משאלותם לטובה, אמן.

על הטוב יזכר

אלה יעמדו על הברכה

האנשים גבורי החיל שהושיטו לנו יד עזרה
לנדב סכום הגון מדי חודש בחדשו
למען הדפסת ספרי רבינו ולהפיצם על פני תבל
הלא הם

מו"ה
יואל ראזענבערג
הי"ו

מו"ה
יצחק ראזענבערג
הי"ו

מו"ה
אלימלך שארף
הי"ו

מו"ה
חיים דוד ראזענבערג
הי"ו

מו"ה
שלום שניטצלער
הי"ו

מו"ה
יואל מנחם גרשון שניטצלער
הי"ו

מו"ה
אברהם משה שטראסער
הי"ו

לזכות
שמעון מרדכי בן זעלדא רחל
לגדלו לתוריש כרצון רביד'ל

לזכות
מאיר בן לאה
לזיווג הגון

מו"ה
יואל שניטצער
הי"ו

מו"ה
שם הנדבן
הי"ו

מו"ה
שם הנדבן
הי"ו

מו"ה
שם הנדבן
הי"ו

ישלם ה' פעלם ותהי משכורתם שלמה מעם ה', זכות הדפסת ספר הקדוש יעמוד להם
שיתברכו מפי א-ל עליון בבני חיי ומזוני רוויחא בשפע ובניקל, ובכל אשר יפנו יצליחו,
ויזכו לרוות רב נחת דקדושה מכל יוצאי חלציהם, וימלא ה' כל משאלותם לטובה, אמן.

איר קענט ועצט האבן די זעלמענע זכות צו מקרב זיין אידן לאבינו שבשמים
אויף א גרינגע וועג, דורך מגדב זיין צו דרוקן א ספר אינעם "בית הדפוס".

צו וויסט איר???

...אז הונדערטער טויזנטער
אידן זענען שוין צוריק
געקומען צום אייבערשטן
דורך דעם רבי'נס ספרים
(אשר בנה באדיש חלק א סתקב ב?)

...אז דעם רבי'נס ספרים
זענען די איינציגסטע
וואס פארשטייען דעם
היינטיגן דור (אשר בנה
באדיש חלק ג סתקב ש"ב)?

...אז די חשוב'סטע זאך
ביים אייבערשטן איז
צו מקרב זיין אידן צום
אייבערשטן (וזה הקדוש
תרום קב"ח)?

...אז ווען איינער מאכט
אז א צווייטער איד זאל
תשובה טוהן, איז אים דער
אייבערשטער מוחל זיין אלע
זיינע עבודות (זיי טוהו'ן סימן תמ"ז)?

...אז יעדע דאלער וואס איר
געבט פארן בית הדפוס,
זענט איר מקרב מיט דעם
נאך א איד צום אייבערשטן
(אשר בנה באדיש חלק א סתקב ב?)

...אז הונדערטער אידן זאגן
עדות אויף נאר גרויסע ישועות
למעלה מן הרקב וואס זיי
האבן געזעהן דורך'ן מגדב זיין
צו דרוקן "אשר בנה"?

...אז מוז'רא'ש שלט'א זאגט צו
אז ווער עס וועט מגדב זיין צו דרוקן
דעם ספר "אשר בנה", וועט זיכער
זען א גרויסע ישועה מיט וואס ער
דארף (אשר בנה באדיש חלק א סתקב ב?)

לאזט גישט ארויס די געוואלדיגע געלעגנהייט,
רופט שוין ארוין אזן אפוס, מיט א שיינע נדבה, און האט דעם גרויסן זכות צו מקרב זיין
אידן צום אייבערשטן, און גלייכצייטיג וועט איר און דעם זכות געהאלפן ווערן מיט
ישועות ורפואות, נחת פון קינדער, שידוכים, און נאך.

רופט שוין 845-481-3321